

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΩΝ ΠΗΓΩΝ
ΚΑΙ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ**

Ταχ.Δ/ση: Μεσογείων 119
101 92 ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες: Γ. Μέντζος
Τηλέφωνο: 210 6969445
Φαξ: 210 6969448
e-mail: MentzosG@ypan.gr

Αθήνα, 30 Οκτωβρίου 2006
Αριθ. πρωτ.: Δ6/Φ1/οικ.21691

ΠΡΟΣ:
Τους Αποδέκτες Πίνακα Διανομής

ΘΕΜΑ: Πρώτες οδηγίες εφαρμογής του Ν. 3468/2006 για τις Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και τη Συμπαραγωγή Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής Απόδοσης

Για την ορθή και κατά ενιαίο τρόπο εφαρμογή των διατάξεων του νέου νόμου 3468/2006 «Παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας από Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας και Συμπαραγωγή Ηλεκτρισμού και Θερμότητας Υψηλής απόδοσης και λοιπές διατάξεις» (ΦΕΚ Α' 129)¹ από όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες και άλλους φορείς παρέχονται κατωτέρω οι πρώτες οδηγίες κατά κεφάλαιο του νόμου. Με κριτήριο την τήρηση της έκτασης της παρούσας σε λογικά όρια έμφαση δίνεται στις ρυθμίσεις που συνεπάγονται ουσιώδη αλλαγή σε σχέση με το προϋφιστάμενο καθεστώς ενώ παραλείπεται αναφορά σε άλλες των οποίων η εφαρμογή εκτιμάται ότι δεν θα προκαλέσει σοβαρά προβλήματα.

Κεφάλαιο Α' – Σκοπός και ορισμοί (άρθρα 1-2)

Με το άρθρο 1 ορίζεται ο σκοπός του νόμου ως μέσου ενσωμάτωσης της βασικής Οδηγίας 2001/77/ΕΚ για την προαγωγή της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στην εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας. Παράλληλα με τις ρυθμίσεις του νόμου προωθείται κατά προτεραιότητα η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας με χρήση ΑΠΕ και μέσω συμπαραγωγής ηλεκτρισμού και θερμότητας υψηλής απόδοσης.

Με το άρθρο 2 δίνονται οι ορισμοί των κύριων εννοιών που χρησιμοποιούνται στο νόμο κατά τρόπο συμβατό με τις διατάξεις του άρθρου 2 του Ν. 2773/1999 (ΦΕΚ Α' 286) για την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, του άρθρου 23 του Ν. 3175/2003 (ΦΕΚ Α' 207) για την επίσπευση της διαδικασίας απελευθέρωσης, του άρθρου 1 του Ν. 3426/2005 (ΦΕΚ Α' 309) με το ίδιο αντικείμενο και τέλος του άρθρου 2 της Οδηγίας 2001/77/ΕΚ.

¹ Το κείμενο του νόμου, καθώς και αγγλική μετάφρασή του είναι διαθέσιμο στο δικτυακό τόπο του Υπουργείου Ανάπτυξης ypan.gr

Κεφάλαιο Β' – 'Άδεια παραγωγής (άρθρα 3-5)

Στο άρθρο 3 αντιμετωπίζεται το σοβαρό θέμα της έκδοσης των αδειών παραγωγής. Ως προς τα κριτήρια με βάση τα οποία χορηγείται η άδεια παραγωγής σημειώνεται ότι για την εφαρμογή των διατάξεων για την προστασία του περιβάλλοντος η ΡΑΕ διαβιβάζει την Προμελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων² στην αρμόδια για την περιβαλλοντική αδειοδότηση Υπηρεσία και υποβάλλει τη γνωμοδότηση της στον Υπουργό Ανάπτυξης μόνο αφού περιέλθει σ' αυτή η γνωμοδότηση της Υπηρεσίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης. Με την έννοια αυτή στην άδεια παραγωγής ενσωματώνεται η κατ' αρχή συναίνεση της πολιτείας ως προς το επιτρεπτό της αιτούμενης δραστηριότητας και βελτιώνεται το προηγούμενο καθεστώς του άρθρου 28 παρ. 1 του Ν. 2773/1999 όπου η ΡΑΕ ασκούσε οιονεί καθήκοντα Υπηρεσίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης αφού θα μπορούσε επ' ευκαιρία της διατύπωσης της γνωμοδότησης προς τον Υπουργό Ανάπτυξης να αποκλείσει για περιβαλλοντικούς λόγους επενδύσεις για τις οποίες δεν είχε καν υπάρξει χειρισμός σχετικών αιτημάτων από τις καθ' ύλη κεντρικές και περιφερειακές Υπηρεσίες περιβαλλοντικής αδειοδότησης.

Ουσιαστική είναι η ρύθμιση της παρ. 1 του άρθρου 3 που επιβάλλει την ύπαρξη ανεμολογικών στοιχείων που θα έχουν εκτελεστεί από πιστοποιημένους φορείς κατά DIN-EN ISO/IEC 17025. Με τον τρόπο αυτό περιορίζεται ο υπαρκτός κίνδυνος ματαιώσεως σοβαρών κατά τα άλλα επενδυτικών προσπαθειών μετά τη διαπίστωση κατά τη φάση έναρξης υλοποίησης των έργων ότι το πραγματικό αιολικό δυναμικό της συγκεκριμένης θέσης υπολείπεται του εκτιμηθέντος σε βαθμό καθιστώντα την επένδυση μη βιώσιμη. Επίσης σημαντική είναι και η ρύθμιση της πρώτης περιόδου της παρ. 2 του άρθρου 3 με την οποία επιβάλλεται συνεργασία της ΡΑΕ με τον οικείο Διαχειριστή για τον καταρχάς καθορισμό του τρόπου και σημείου σύνδεσης του προς αδειοδότηση σταθμού με το Σύστημα ή το Δίκτυο ώστε να μη δημιουργείται προσδοκία ικανοποίησης αιτημάτων για λήψη άδειας παραγωγής σε περιοχές με κορεσμένο ηλεκτρικό χώρο και έλλειψη προοπτικών κατασκευής έργων ενίσχυσης και επέκτασης των έργων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας στο ορατό μέλλον.

Στην παρ. 4 του άρθρου 3 ορίζεται σε 25 έτη η κατ' αρχή διάρκεια της άδειας παραγωγής και η δυνατότητα ισόχρονης παράτασης της. Με τις εν λόγω διατάξεις επίσης προβλέπεται ότι εάν σε 24 μήνες (ή 36 μήνες σε περιπτώσεις εταιριών λαϊκής βάσης) δεν έχει εκδοθεί και η άδεια εγκατάστασης θα ανακαλείται η άδεια παραγωγής. Στους λόγους παράτασης του χρονικού διαστήματος των 24 μηνών δεν θα συνυπολογίζεται ο χρόνος δικαστικής αναστολής της εκτέλεσης οποιασδήποτε πράξης ή έγκρισης αναγκαίας για τη χορήγηση της άδειας εγκατάστασης ή καθυστέρησης μη οφειλόμενης σε υπαιτιότητα του κατόχου της άδειας παραγωγής. Ρητή μνεία γίνεται στο ότι δεν συνιστούν λόγο παράτασης η τροποποίηση της άδειας παραγωγής λόγω μεταβολής μετοχικής σύνθεσης του κατόχου της, ή του τόπου εγκατάστασης ή της εγκατεστημένης ή της μέγιστης ισχύος, καθώς και η μεταβίβαση της άδειας σε άλλο πρόσωπο.

² Επισημαίνεται ότι τα καθεστώα περιβαλλοντικής αδειοδότησης εγκαταστάσεων ανανεώσιμης ηλεκτροπαραγωγής διέπεται κυρίως από τις πρόσφατες κοινές υπουργικές αποφάσεις 104247/ΕΥΠΕ/ΠΕΧΩΔΕ/25.5.2006 (ΦΕΚ Β' 663) και 104248/ΕΥΠΕ/ΠΕΧΩΔΕ/25.5.2006 (ΦΕΚ Β' 663) και δεν ισχύει πλέον η κοινή υπουργική απόφαση 1723/2003 (ΦΕΚ Β' 552). Διευκρινίσεις επί του περιεχομένου των εν λόγω αποφάσεων δόθηκαν με την εγκύκλιο 107100/ΕΥΠΕ/ΥΠΕΧΩΔΕ/29.8.2006.

Το άρθρο 4 ασχολείται με τις εξαιρέσεις από την υποχρέωση λήψης άδειας παραγωγής και δεν αναμένεται να εμφανίσει προβλήματα ορθής εφαρμογής. Πάντως ειδικά για τα φωτοβολταϊκά συστήματα είναι ενδεχόμενο να υπάρξουν προσπάθειες για κατάτμηση του πραγματικού μεγέθους σε υποσύνολα ισχύος μικρότερης αυτής για την οποία απαιτείται άδεια με σκοπό και την καταστρατήγηση του ευνοϊκού καθεστώτος τιμολόγησης που εισάγει το άρθρο 13 του νέου νόμου. Για το σκοπό αυτό θα πρέπει η ΡΑΕ κατά την εξέταση αιτημάτων για έκδοση απόφασης απαλλαγής από την υποχρέωση έκδοσης άδειας παραγωγής αλλά και οι φορείς όπως ο ΔΕΣΜΗΕ και η ΔΕΗ επ' ευκαιρία της διατύπωσης όρων σύνδεσης και σύναψης συμβάσεων αγοραπωλησίας ανανεώσιμης ενέργειας να εξετάζουν τη νομική κατάσταση των ακινήτων για διαπίστωση τυχόν υπαίτιας κατάτμησης³. Δηλαδή από τη φύση των διατάξεων φαίνεται ότι η Διοίκηση νομιμοποιείται να προβαίνει κατ' εξαίρεση σε έλεγχο τίτλο ιδιοκτησίας.

Υπενθυμίζεται ότι απομονωμένα μικροδίκτυα κατά τους ορισμούς του άρθρου 1 παρ. 4 του Ν. 3426/2005 είναι τα δίκτυα κάθε Μη Διασυνδεδεμένου Νησιού το οποίο είχε κατά το έτος 1996 συνολική ετήσια κατανάλωση ενέργειας μικρότερη των 500 GWh, ήτοι το σύνολο των 30 αυτόνομων συστημάτων της νησιωτικής χώρας εκτός της Κρήτης που κατά το εν λόγω έτος είχε κατανάλωση μεγαλύτερη του εν λόγω ορίου.

Το άρθρο 5 ρυθμίζει θέματα του Κανονισμού Αδειών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ που θα αντικαταστήσει τον ισχύοντα σήμερα κανονισμό που περιλαμβάνει όλες τις κατηγορίες ηλεκτροπαραγωγής χωρίς εξειδίκευση στις ιδιαιτερότητες των ΑΠΕ, καθώς και τήρησης ειδικού μητρώου που θα απεικονίζει κάθε στιγμή την κατάσταση του τομέα από άποψη αδειοδοτήσεων.

Το άρθρο 6 ρυθμίζει το ιδιαίζον καθεστώς αδειοδότησης των υβριδικών σταθμών. Συγκεκριμένα ορίζεται ότι τα αιτήματα για χορήγηση άδειας παραγωγής θα συνοδεύονται από αναλυτική μελέτη για τον τρόπο ένταξης και λειτουργίας των εν λόγω σταθμών στα ηλεκτρικά δίκτυα των μη διασυνδεδεμένων νησιών με έμφαση στην τεκμηρίωση της δυνατότητας παροχής εγγυημένης ισχύος. Επίσης στα αιτήματα θα περιλαμβάνεται πρόταση τιμολόγησης της διαθεσιμότητας ισχύος και της παρεχόμενης ενέργειας αλλά και της ενέργειας που θα απορροφά ο σταθμός από το Δίκτυο για την πλήρωση των συστημάτων αποθήκευσης.

Κεφάλαιο Γ' – Εγκατάσταση σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α. και διάθεση ηλεκτρικής ενέργειας (άρθρα 7-12)

Στο άρθρο 7 προβλέπεται ότι οι σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής θα μπορούν να εγκαθίστανται σε γήπεδο ή σε χώρο επί των οποίων ο αιτών έχει δικαίωμα νόμιμης χρήσης, δάση ή δασικές εκτάσεις κατά τις διατάξεις των άρθρων 45 και 58 του Ν. 998/1979 (ΦΕΚ Α' 289) για έγκριση επέμβασης σε περιοχές με υπαγόμενες στις πλέον άγονες αλλά έχουσες δασικό ενδιαφέρον ή του άρθρου 13 του Ν. 1734/1987 (ΦΕΚ Α' 189) για παραχώρηση σε περιοχές άγονες ήτοι με περιορισμένο δασοπονικό ενδιαφέρον, όπως ισχύουν κάθε φορά,

³ Υπενθυμίζεται το ανάλογο της πολεοδομικής νομοθεσίας και συγκεκριμένα του άρθρου 2 του Ν.Δ. 690/1948 (ΦΕΚ Α' 135), όπως η διάταξη αυτή επανήλθε σε ισχύ με το άρθρο 6 παρ. 1 του Ν. 651/1977 (ΦΕΚ Α' 207) όπου ορίζεται ότι απογορεύεται η υπαίτια κατάτμηση οικοπέδων επαγομένη τη δημιουργία οικοπέδων μη αρτίων ενώ περαιτέρω προβλέπεται ότι είναι εξυπαρχής απολύτως άκυρη κάθε δικαιοπραξία που έχει ως αντικείμενο απαγορευόμενη από τις διατάξεις αυτές μεταβίβαση κυριότητας.

καθώς και σε αιγιαλό, παραλία, θάλασσα ή πυθμένα της μετά από παραχώρηση του σχετικού δικαιώματος σύμφωνα με το άρθρο 14 του Ν. 2971/2001 (ΦΕΚ Α' 285).

Με το άρθρο 8 επέρχονται σημαντικές αλλαγές στο καθεστώς έκδοσης αδειών εγκατάστασης αφού για τα έργα της 2^{ης} υποκατηγορίας της Α' κατηγορίας και της 3^{ης} ή 4^{ης} υποκατηγορίας του άρθρου 3 του Ν. 1650/1986 (ΦΕΚ Α' 160) προβλέπεται ότι εάν ο Γενικός Γραμματέας Περιφέρειας δεν εκδώσει την άδεια εγκατάστασης μέσα σε αποκλειστική προθεσμία 15 ημερών τότε για την έκδοση αυτής αρμόδιος καθίσταται ο Υπουργός Ανάπτυξης που εκδίδει την εν λόγω πράξη σε 30 ημέρες από την περιέλευση σ' αυτόν σχετικού αιτήματος συνοδευόμενου όπωσδήποτε από την απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων. Εξάλλου για έργα που κατατάσσονται στην 1^η υποκατηγορία της Α' κατηγορίας, καθώς και έργα όλων των άλλων κατηγοριών που κατασκευάζονται σε προστατευόμενες περιοχές RAMSAR⁴, Natura 2000⁵, εθνικούς δρυμούς⁶ και αισθητικά δάση⁷ η άδεια εγκατάστασης χορηγείται εξυπαρχής με κοινή απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού.

Με το ίδιο άρθρο ορίζεται ότι η άδεια λειτουργίας χορηγείται με απόφαση του οργάνου που είναι ή κατέστη αρμόδιο για την έκδοση της άδειας εγκατάστασης.

Στο άρθρο 9 κανονίζεται το καθεστώς ένταξης σταθμών στο Σύστημα ή το Διασυνδεδεμένο Δίκτυο με άρση του προηγούμενου περιορισμού του άρθρου 35 του Ν. 2773/1999 που έθετε όριο τα 50 MW. Ειδικά για τα μικρά υδροηλεκτρικά έργα το όριο ισχύος για την άσκηση του δικαιώματος προτεραιότητας στην πρόσβαση διαμορφώνεται πλέον στα 15 MW. Το όριο των 35 MW διατηρείται για διαθέσιμες εγκαταστάσεις ηλεκτροπαραγωγής μέσω ΣΗΘΥΑ στις οποίες δεν γίνεται αποκλειστική χρήση ΑΠΕ ή συνδυασμένη χρήση ΑΠΕ και αερίων καυσίμων και για τις εγκαταστάσεις των αυτοπαραγωγών.

Ειδικά οι μονάδες ελεγχόμενης παραγωγής υβριδικού σταθμού που αξιοποιούν την αποθηκευμένη ενέργεια από το σύστημα αποθήκευσης του σταθμού εντάσσονται στο Σύστημα σύμφωνα με όσα προβλέπει κάθε φορά ο Κώδικας Διαχείρισης του Συστήματος για υδροηλεκτρικά έργα ισχύος ανώτερης των 15 MW. Επίσης θα είναι δυνατή η απορρόφηση ενέργειας από το Σύστημα ή διασυνδεδεμένο Δίκτυο για την πλήρωση του μέσου αποθήκευσης μετά από δήλωση απευθυνόμενη στο Διαχειριστή.

⁴ Πρόκειται για δέκα υγράτοπους διεθνούς ενδιαφέροντος που περιλαμβάνονται στη διεθνή συνθήκη που υπογράφηκε στο Ραμσάρ των Ινδίων το 1971 και από τη χώρα μας. Η κύρωση της συνθήκης έγινε με Ν.Δ. 191/1974.

⁵ Πρόκειται κατά βάση για περιοχές περιλαμβανομένες στο Ευρωπαϊκό οικολογικό δίκτυο Natura 2000 σύμφωνα με την Οδηγία 92/43/ΕΟΚ. Οι χαρακτηρισμένοι βιότοποι ανέρχονται σε περίπου 234 από τους οποίους 52 έχουν χαρακτηριστεί ως ειδικά προστατευόμενες περιοχές για τη διατήρηση των άγριων πουλιών σύμφωνα με την Οδηγία 79/409/ΕΟΚ.

⁶ Ο όρος εθνικοί δρυμοί αναφέρεται σε περιοχές, οι οποίες σύμφωνα με τη διεθνή δασική νομοθεσία εμφανίζουν ειδικό οικολογικό ενδιαφέρον λόγω της σπάνιας και πολυσχιδούς πανίδας και χλωρίδας σε συνδυασμό με τις γεωμορφολογικές συνθήκες, τα νερά και την ατμόσφαιρα. Στην Ελλάδα δέκα δάση έχουν χαρακτηριστεί και οριοθετηθεί κατάλληλα ως εθνικοί δρυμοί αρχικά με τις διατάξεις του Α.Ν. 856/1937 (ΦΕΚ Α' 367) που μεταγενέστερα μεταφέρθηκαν στο Ν.Δ. 86/1969 (ΦΕΚ Α' 7) που αποτελεί τον ισχύοντα δασικό κώδικα ενώ τροποποιήθηκαν με τις σχετικές με τους εθνικούς δρυμούς διατάξεις του Ν. 996/1971 (ΦΕΚ Α' 192).

⁷ Ο όρος αισθητικά δάση χαρακτηρίζει δασικές εκτάσεις ή φυσικά τοπία ιδιαίτερης αισθητικής, οικολογικής και τουριστικής αξίας και των οποίων η πανίδα, χλωρίδα και μοναδικό κάλλος τελούν υπό καθεστώς προστασίας. Στην Ελλάδα υπάρχουν 19 αισθητικά δάση.

Οι διατάξεις του άρθρου 10 ρυθμίζουν το καθεστώς ένταξης των σταθμών ηλεκτροπαραγωγής στα μη διασυνδεδεμένα νησιά και συγκεκριμένα καθορίζουν ότι προτεραιότητα στην απορρόφηση ενέργειας έχουν οι σταθμοί ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, καθώς και οι μονάδες ΑΠΕ των υβριδικών σταθμών και έπεται το πλεόνασμα ενέργειας που παράγει αυτοπαραγωγός μέσω ΣΗΘΥΑ.

Για την ενεργοποίηση του άρθρου 11 σημειώνεται ότι όταν νέα εγκατάσταση παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με χρήση ΑΠΕ συνδέεται στο Σύστημα ή το Δίκτυο μέσω υποσταθμού μέσης προς υψηλή τάση που βρίσκεται εκτός του χώρου της εγκατάστασης, για τις απαιτούμενες εγκρίσεις προς κατασκευή των έργων σύνδεσης βρίσκουν αναλογική εφαρμογή οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας που διέπουν την εκτέλεση έργων του Κυρίου του Συστήματος ή του Δικτύου. Κατά συνέπεια δεν οφείλεται αντάλλαγμα χρήσης δασικής έκτασης⁸.

Στο άρθρο 12 ορίζεται ο κατ' αρχή χρόνος ισχύος συμβάσεων αγοραπωλησίας ηλεκτρικής ενέργειας σε δέκα (10) έτη με δυνατότητα παράτασης κατά δέκα (10) ακόμη έτη με την προϋπόθεση κατάθεσης έγγραφης δήλωσης του παραγωγού πριν τη λήξη της αρχικής περιόδου ισχύος της σύμβασης απευθυνόμενης προφανώς στον οικείο Διαχειριστή. Ήδη κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 3 εκδόθηκε η υπουργική απόφαση Δ6/Φ1/οικ.18359/14.9.2006 (ΦΕΚ Β' 1442), με την οποία καθορίστηκε ο τύπος και το περιεχόμενο συμβάσεων αγοραπωλησίας ηλεκτρικής ενέργειας στο Σύστημα και επίκειται η έκδοση αντίστοιχης απόφασης που θα καθορίζει τον τύπο και περιεχόμενο συμβάσεων στο Δίκτυο.

Κεφάλαιο Δ' –Τιμολόγηση ηλεκτρικής ενέργειας (άρθρα 13-18)

Η τιμολόγηση της ενέργειας που παράγεται με χρήση ΑΠΕ ή μέσω ΣΗΘΥΑ γίνεται στο άρθρο 13 με διαφοροποίηση κατά είδος ανανεώσιμου ενεργειακού πόρου όπως φαίνεται στον κατωτέρω συνοπτικό πίνακα.

Πηγή ηλεκτρικής ενέργειας	Τιμή Ενέργειας (Ευρώ/MWh)	
	Διασυνδεδεμένο σύστημα	Μη διασυνδεδεμένα νησιά
Αιολική, υδραυλική, γεωθερμική ενέργεια, βιομάζα, αέρια εκλυόμενα από χώρους υγειονομικής ταφής και από εγκαταστάσεις βιολογικού καθαρισμού και βιοαερία, λουπές ΑΠΕ και ενέργεια μέσω συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης	73	84,6
Αιολικά πάρκα στη θάλασσα	90	
Φωτοβολταϊκά συστήματα ισχύος μέχρι 100 kW που εγκαθίστανται σε ακίνητο ιδιοκτησίας ή νόμιμης κατοχής ή όμορα ακίνητα του ίδιου ιδιοκτήτη ή νομίμου κατόχου	450	500
Ηλιακή ενέργεια που αξιοποιείται από φωτοβολταϊκά συστήματα με ισχύ μεγαλύτερη των 100 kW	400	450
Ηλιακή ενέργεια που αξιοποιείται από συστήματα άλλης τεχνολογίας πλην φωτοβολταϊκών με ισχύ μέχρι 5 MW	250	270
Ηλιακή ενέργεια που αξιοποιείται από συστήματα άλλης τεχνολογίας πλην φωτοβολταϊκών με ισχύ μεγαλύτερη των 5 MW	230	250

⁸ Εξάλλου βάσει της παρ. 2 του ίδιου άρθρου στην περίπτωση που δεύτερος χρήστης συνδεθεί με τα προαναφερόμενα έργα σύνδεσης και η κυριότητα της έκτασης ανήκει στο Δημόσιο, δεν υφίσταται υποχρέωση καταβολής ανταλλάγματος από το δεύτερο στον πρώτο για τη χρήση του εδάφους που αναλογεί στα έργα αυτά και κατά το τμήμα που ο δεύτερος κάνει χρήση. Τέτοια υποχρέωση δεν έχει ούτε ο Κύριος του Δικτύου (και του Συστήματος για την ταυτότητα του νομικού λόγου), στον οποίο μεταβιβάζονται τα έργα σύνδεσης και αντίστοιχα η κυριότητα επί του εδάφους επ' ευκαιρία της σύνδεσης του επόμενου κατά συνέχει του πρώτου χρήστη με την έννοια ότι τέτοιο αντάλλαγμα ουδέποτε καταβλήθηκε από τον πρώτο χρήστη.

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη φωτοβολταϊκή ενέργεια της οποίας η τιμολόγηση επιτρέπει πλέον την υλοποίηση επενδύσεων που στο παρελθόν ήταν ανέφικτες. Γενικά η τιμολόγηση γίνεται κατ' απλούστερο τρόπο σε σχέση με το προηγούμενο καθεστώς αφού δεν προβλέπεται πλέον αποζημίωση του σκέλους ισχύος ως μέτρου ώθησης για επιλογή ηλεκτροπαραγωγικού εξοπλισμού που θα λειτουργεί εγγύς του ονομαστικού μεγέθους κατά το δυνατό μεγαλύτερη διάρκεια του έτους εκτός από την περίπτωση των υβριδικών σταθμών ούτε εφαρμογή συντελεστών διαφοροποίησης ανάλογα το επίπεδο της τεκμαιρόμενης χρονικής διαθεσιμότητας του σταθμού. Ειδικά για τους υβριδικούς σταθμούς η αποζημίωση για τη διαθεσιμότητα ισχύος δεν καθορίζεται στο νόμο αλλά θα αποτελεί όρο της σχετικής άδειας παραγωγής μετά από στάθμιση της αποζημίωσης διαθεσιμότητας ισχύος νεοεισερχομένων μονάδων συμβατικής ηλεκτροπαραγωγής. Επίσης η τιμή ενέργειας που παράγεται σε υβριδικό σταθμό θα καθορίζεται στην άδεια παραγωγής με βάση το μέσο οριακό μεταβλητό κόστος συμβατικών μονάδων του αυτόνομου συστήματος. Η τιμή αυτή δεν θα μπορεί να υπολείπεται του 125% της τιμής με την οποία χρεώνεται ο υβριδικός σταθμός για την απορρόφηση ενέργειας αναγκαίας για την πλήρωση των μέσων αποθήκευσης. Η τελευταία αυτή τιμή επίσης θα καθορίζεται στην άδεια παραγωγής και θα αντανακλά το μέσο μεταβλητό κόστος παραγωγής των μονάδων βάσης του αυτόνομου συστήματος και όχι σύμφωνα με τις προκαθορισμένες τιμές πώλησης ενέργειας για συγκεκριμένη, π.χ. βιομηχανική χρήση. Οι ευνοϊκές αυτές ρυθμίσεις δεν επεκτείνονται και στην ενέργεια που οι μονάδες ΑΠΕ του υβριδικού σταθμού εγχέουν απευθείας στο Δίκτυο αλλά η τιμολόγηση γίνεται όπως στην παρ. 1 του άρθρου 13. Περαιτέρω στον παραγωγό του υβριδικού σταθμού δίνεται εναλλακτικά το δικαίωμα συμψηφισμού της ενέργειας που παράγει στις μονάδες ΑΠΕ του σταθμού και εγχέει απευθείας στο Δίκτυο με την ενέργεια που απορροφά από το Δίκτυο για την πλήρωση του μέσου αποθήκευσης.

Στην παρ. 4 του άρθρου 13 γίνεται ρητή πρόβλεψη ότι σε περίπτωση μελλοντικής σύνδεσης αυτόνομου νησιού με το σύστημα δεν θα θίγονται οι εν ενεργεία συμβάσεις αγοραπωλησίας ηλεκτρικής ενέργειας αλλά δεν θα είναι δυνατή η παράταση τους με το ίδιο καθεστώς τιμών .

Στην παρ. 6 του ίδιου άρθρου ρυθμίζεται το βασικό θέμα της αναπροσαρμογής των τιμών ανανεώσιμης ενέργειας στη βάση της μεσοσταθμικής μεταβολής των τιμολογίων της ΔΕΗ όπως εγκρίνονται κάθε φορά από τον Υπουργό Ανάπτυξης. Η ρύθμιση επεκτείνεται και πέραν του τρέχοντος επιπέδου απελευθέρωσης αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας ορίζοντας ότι στην περίπτωση κατά την οποία δεν θα γίνεται διοικητικός καθορισμός των τιμολογίων της ΔΕΗ, η αναπροσαρμογή θα λαμβάνει χώρα ενιαία για όλες τις τιμές με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και σε επίπεδο 80% της μεταβολής του δείκτη τιμών καταναλωτή.

Τέλος στην παρ. 7 γίνεται πρόβλεψη για ετήσια αναπροσαρμογή των τιμών πώλησης ενέργειας υβριδικού σταθμού και της αποζημίωσης διαθεσιμότητας ισχύος με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης .

Για την περαιτέρω προώθηση της φωτοβολταϊκής ενέργειας και την αντιμετώπιση ειδικότερων θεμάτων του κλάδου στο άρθρο 14 προβλέπεται η κατάρτιση από τη ΡΑΕ και η έγκριση από τον Υπουργό Ανάπτυξης ειδικού προγράμματος ανάπτυξης με ενδεικτικό στόχο τα 500 MW_{peak} στο διασυνδεδεμένο και τα 200 MW_{peak} στα αυτόνομα νησιά. Ο επιμερισμός των 200 MW_{peak} στα επί μέρους αυτόνομα συστήματα μετά από σχετική μελέτη του οικείου Διαχειριστή που λαμβάνει υπόψη τις ιδιαιτερότητες κάθε συστήματος.

Παρότι για την τιμολόγηση της φωτοβολταϊκής ενέργειας θα ισχύουν κατ' αρχή οι τιμές του άρθρου 13 θα είναι δυνατή η μεταβολή τους με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης ώστε να εξυπηρετηθούν καλύτερα οι στόχοι του προγράμματος.

Κεφάλαιο Ε' – Εγγυήσεις προέλευσης ηλεκτρικής ενέργειας (άρθρα 15-18)

Με τα άρθρα αυτά εισάγεται στην εσωτερική νομοθεσία ο θεσμός των εγγυήσεων προέλευσης με τη μεταφορά των διατάξεων του άρθρου 5 της Οδηγίας 2001/77/ΕΚ κατά το πρότυπο της Δανικής νομοθεσίας.

Με τις εισαγόμενες ρυθμίσεις ορίζονται οι αρμόδιοι κατά περίπτωση φορείς έκδοσης των εγγυήσεων προέλευσης και συγκεκριμένα ο ΔΕΣΜΗΕ για το διασυνδεδεμένο Σύστημα, η ΔΕΗ για το Δίκτυο, το ΚΑΠΕ για τα αυτόνομα συστήματα. Παράλληλα η ΡΑΕ που είναι ανεξάρτητη από τις δραστηριότητες παραγωγής και εμπορίας ηλεκτρικής ενέργειας ορίζεται ως φορέας ελέγχου της ορθής λειτουργίας του συστήματος. Για την αποτελεσματική εκπλήρωση του έργου των ανωτέρω φορέων καθορίζονται το περιεχόμενο των εγγυήσεων προέλευσης και η διαδικασία έκδοσης τους, ο τρόπος μεταβίβασης και η τήρηση ειδικού μητρώου σε έντυπη και ηλεκτρονική μορφή.

Κεφάλαιο ΣΤ' – Όργανα Συντονισμού και Προώθησης Επενδύσεων στους Τομείς Α.Π.Ε. και Σ.Η.Θ.Υ.Α. ('Αρθρα 19-23)

Με το άρθρο 19 συνιστάται επιτροπή προώθησης επενδυτικών σχεδίων μεγάλης κλίμακας, ήτοι έργων άνω των 30 εκατ. Ευρώ με ευρεία συμμετοχή συναρμόδιων Υπουργείων σε επίπεδο γενικών γραμματέων και άλλων φορέων, καθώς και υπηρεσιακών παραγόντων με κύριο έργο το συντονισμό και κατεύθυνση των αρμόδιων υπηρεσιών. Παράλληλα η επιτροπή εξετάζει και συμβάλλει στην επίλυση κάθε αναφύομένου προβλήματος αλλά και διαμεσολαβεί μεταξύ των ενδιαφερομένων επενδυτών και των υπηρεσιών.

Με το άρθρο 20 συνιστάται επιτροπή σε επίπεδο διευθυντικών στελεχών του Υπουργείου Ανάπτυξης και άλλων συναρμόδιων Υπουργείων και της ΡΑΕ για το χειρισμό θεμάτων επενδύσεων μέχρι του ύψους της προηγούμενης επιτροπής. Η επιτροπή επιλαμβάνεται αυτεπάγγελτα ή μετά από αίτημα ενδιαφερομένου ή και παραπομπή του θέματος από την επιτροπή του άρθρου 19. Η επιτροπή εξετάζει κάθε υπόθεση επένδυσης και μεριμνά για την επίλυση των αναφουομένων προβλημάτων

Με το άρθρο 21 προβλέπεται η κατάρτιση και δημοσιοποίηση από τον Υπουργό Ανάπτυξης τριών κατηγοριών εθνικών εκθέσεων. Συγκεκριμένα η πρώτη κατηγορία εκθέσεων καταρτίζεται σε ετήσια βάση από το ΚΑΠΕ με αντικείμενο την αναλυτική επισκόπηση της διείσδυσης των ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ, τον εντοπισμό προβλημάτων στην ανάπτυξη του τομέα και την παράθεση συγκριτικών στοιχείων άλλων χωρών της ΕΕ. Επίσης ανά διετία η ΡΑΕ συντάσσει έκθεση που αναφέρεται στην επίτευξη των εθνικών στόχων και εστιάζεται στους κλιματικούς παράγοντες που επηρεάζουν την υλοποίηση με αναφορά στα λαμβανόμενα νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα μαζί με αξιολόγηση τους με τελικό στόχο την επιτάχυνση των διαδικασιών προώθησης του τομέα. Η έκθεση αυτή συμπληρώνεται με προτάσεις σε επίπεδο πολιτικής και εφαρμογής. Τέλος κάθε πέντε χρόνια η ΡΑΕ συντάσσει αναλυτική έκθεση με στοχοθεσία ορίζοντα δεκαετίας και ταυτόχρονη περιγραφή ληφθέντων ή μελετώμενων μέτρων.

Με το άρθρο 22 καθορίζεται πλαίσιο διοικητικών κυρώσεων που επιβάλλονται στην περίπτωση παράβασης των διατάξεων του νόμου και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση του.

Με το άρθρο 23 παρέχεται η δυνατότητα έκδοσης προεδρικού διατάγματος με το οποίο θα κωδικοποιείται το θεσμικό πλαίσιο που διέπει την εν γένει παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας ώστε να εμπεδωθεί, προς όφελος κυρίως των επενδυτών, η αναγκαία ασφάλεια δικαίου.

Κεφάλαιο Ζ' – Τροποποιούμενες διατάξεις (άρθρο 24)

Με το στοιχείο Α παρ. 1 του άρθρου 24 επέρχεται τροποποίηση της βασικής διάταξης του άρθρου 58 παρ. 2 του Ν. 998/1979 όπου στην έγκριση περιβαλλοντικών όρων ενσωματώνεται η απόφαση έγκρισης επέμβασης σε δασική έκταση που εκδίδεται από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για δραστηριότητες για την περιβαλλοντική αδειοδότηση των οποίων αρμόδιες είναι οι κεντρικές Υπηρεσίες του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων ή τον Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας εφόσον αρμόδιες είναι οι περιφερειακές ή νομαρχιακές Υπηρεσίες περιβάλλοντος.

Επίσης με την παρ. 2 του στοιχείου Α του ίδιου άρθρου προβλέπεται ότι όταν απαιτείται χαρακτηρισμός γης κατά τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν. 998/1979, η σχετική διαδικασία κινείται παράλληλα με τη διαδικασία έκδοσης της απόφασης έγκρισης των περιβαλλοντικών όρων, η προθεσμία της οποίας παρατείνεται για όσο χρόνο διαρκεί η διαδικασία χαρακτηρισμού.

Με το στοιχείο Β εισάγεται κατά τροποποίηση του άρθρου 2 παρ. 5 του Ν. 2244/1994 (ΦΕΚ Α' 168) η δυνατότητα συνδέσεως αυτοπαραγωγού με απευθείας γραμμή, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 1 του Ν. 3426/2005 με το χώρο κατανάλωσης στην περίπτωση που οι χώροι αυτοί δεν είναι όμοροι, δηλαδή δεν απαιτείται η γραμμή αυτή να αποτελεί τμήμα του Συστήματος ή του Δικτύου.

Με το στοιχείο Γ που αναφέρεται στη διάταξη του άρθρου 10 παρ. 1 του Ν. 2773/1999 όπως ίσχυε μετά την τροποποίηση από το άρθρο 2 παρ. 11 του Ν. 2941/2001 (ΦΕΚ Α' 201) καταργείται το όριο ισχύος των 900 kW για τους εφεδρικούς σταθμούς για την απαλλαγή από την υποχρέωση εφοδιασμού με άδεια παραγωγής αλλά ορίζεται ότι σε περίπτωση λειτουργίας των σταθμών για σκοπούς διάφορους από τους προβλεπόμενους θα απαιτείται η έκδοση άδειας παραγωγής.

Με το στοιχείο Δ εισάγεται η δυνατότητα παραχώρησης δικαιώματος χρήσης αιγιαλού, παραλίας, συνεχόμενου ή παρακείμενου θαλάσσιου χώρου ή πυθμένα θάλασσας για την κατασκευή έργων ανανεώσιμης ηλεκτροπαραγωγής μέσω κατάλληλης συμπλήρωσης των διατάξεων του Ν. 2971/2001 και παράλληλα καθορίζεται η σχετική διαδικασία.

Κεφάλαιο Η' – Λοιπές διατάξεις (άρθρα 25-26)

Με το άρθρο 25 ρυθμίζεται το καθεστώς του ειδικού τέλους ύψους 3% που, με εξαίρεση τους παραγωγούς φωτοβολταϊκής ενέργειας, επιβάλλεται σε όλες τους παραγωγούς επί των προ ΦΠΑ τιμών πώλησεως της ενέργειας στον οικείο Διαχειριστή. Με το ίδιο άρθρο τερματίζεται εκκρεμότητα που ταλαιπώρησε επί σειρά ετών τους επενδυτές αφού προβλέπεται ότι δεν συνιστά παραβίαση των διατάξεων του άρθρου 10 του Ν. 3299/2004 (ΦΕΚ Α' 261) και προφανώς των αντιστοιχών διατάξεων των προηγούμενων αναπτυξιακών νόμων η πριν την παρέλευση πενταετίας από την παροχή δημόσιας ενίσχυσης μεταβί-

βαση στον κύριο του Συστήματος ή του Δικτύου παγίων περιουσιακών στοιχείων που αντιστοιχούν στην αξία των έργων επέκτασης για τη σύνδεση σταθμών ανανεώσιμης ηλεκτροπαραγωγής με το Σύστημα ή Δίκτυο της χώρας.

Με το άρθρο 26 που δεν αφορά τις ΑΠΕ απλοποιούνται οι διαδικασίες και συντέμνονται οι χρόνοι που απαιτούνται για την τροποποίηση των αδειών παραγωγής, εγκατάστασης και λειτουργίας που κατέχονται από πρόσωπα που συμμετέχουν στους διαγωνισμούς του ΔΕΣΜΗΕ Α.Ε. που διεξάγονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 του Ν. 2773/1999. Συγκεκριμένα καθίσταται δυνατή μετά από απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης εκδιδόμενη μετά από εισήγηση του ΔΕΣΜΗΕ και γνώμη της ΡΑΕ η τροποποίηση άδειας παραγωγής προκειμένου να ισχύει υπέρ προσώπου που υποκατέστησε τον ανάδοχο που πρόεκυψε από το διαγωνισμό και κατείχε άδεια παραγωγής. Με τον τρόπο αυτό διευκολύνεται η κατασκευή σταθμών συμβατικής ηλεκτροπαραγωγής από πρόσωπα που έχουν την οικονομική και τεχνική δυνατότητα αλλά δεν είχαν συμμετάσχει στο διαγωνισμό του ΔΕΣΜΗΕ και δεν κατείχαν άδεια παραγωγής. Στην ουσία πρόκειται για ρύθμιση ανάλογη αυτής του άρθρου 5 παρ. 7 του Ν. 1418/1984 (ΦΕΚ Α' 23) για τα δημόσια έργα, όπως προστέθηκε με το άρθρο 1 του Ν. 2940/2001 (ΦΕΚ Α' 180), για τις «κατασκευαστικές κοινοπραξίες» που συνιστώνται όχι πριν τη διενέργεια διαγωνισμού για την ανάληψη δημοσίου έργου αλλά μετά από την κατακύρωση του αποτελέσματος του. Επίσης στο ίδιο άρθρο προστίθεται η δυνατότητα ορισμού ως κριτηρίου ανάθεσης της προσφοράς χαμηλότερης τιμής.

Κεφάλαιο Θ' - Μεταβατικές και τελικές διατάξεις (Άρθρα 27-33)

Με το άρθρο 27 παρ. 1 καθορίζεται η τύχη αιτημάτων εκκρεμών κατά την έναρξη ισχύος του νέου νόμου με τη ρητή πρόβλεψη ότι η αξιολόγηση τους με σκοπό τη λήψη άδειας παραγωγής θα διενεργηθεί με τον υφιστάμενο Κανονισμό Αδειών Παραγωγής και Προμήθειας Ηλεκτρικής Ενέργειας με την πρόσθετη απαίτηση της προσκόμισης μετρήσεων (οι οποίες για το αιολικό δυναμικό θα πρέπει να έχουν διεξαχθεί από πιστοποιημένο φορέα), καθώς και φακέλου προμελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων σύμφωνα με το κριτήριο του άρθρου 3 παρ. 1 περ. δ του νέου νόμου. Με την παρ. 2 εφαρμόζεται το καθεστώς των προϋχυσασών διατάξεων στις περιπτώσεις αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας, καθώς και λοιπών αδειών και σχετικών διοικητικών πράξεων που είναι αναγκαίες για τη συντέλεση της αδειοδοτικής διαδικασίας.

Συγκεκριμένα μέχρι την έκδοση της υπουργικής απόφασης κατά τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 10 η αδειοδοτική διαδικασία θα ακολουθεί τις προϋφιστάμενες ρυθμίσεις της απόφασης Δ6/Φ1/2000/13.2.2002 στο βαθμό που δεν έρχονται σε αντίθεση με τις διατάξεις του νέου νόμου. Επομένως αιτήματα για λήψη άδειας εγκατάστασης ή λειτουργίας που είχαν υποβληθεί πριν την έναρξη ισχύος του νέου νόμου θα εξετάζονται βάσει των προϋφισταμένων διατάξεων. Εξάλλου κάτοχοι αδειών παραγωγής που είχαν εκδοθεί βάσει των προϋφισταμένων διατάξεων, πριν την υποβολή αιτήματος για λήψη άδειας εγκατάστασης θα πρέπει να έχουν υποβάλει στην αρμόδια για την περιβαλλοντική αδειοδότηση υπηρεσία φάκελο Π.Π.Ε. για τη διενέργεια Π.Π.Ε.Α. Επομένως αιτήματα που έχουν υποβληθεί στις οικείες Διευθύνσεις Σχεδιασμού και Ανάπτυξης των Περιφερειών (Διεύθυνση Δημοσίων Έργων για την περίπτωση της Περιφέρειας Αττικής) θα εξετάζονται μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας διενέργειας Π.Π.Ε.Α.

Αιτήματα για λήψη άδειας λειτουργίας θα υποβάλλονται στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης σε όσες περιπτώσεις είναι αρμόδια για την κίνηση της σχετικής διαδικασίας χορήγησης αδειών εγκατάστασης. Κατά συνέπεια σχετικά αιτήματα που τυχόν έχουν υποβληθεί στις Διευθύνσεις των Περιφερειών της προηγούμενης παραγράφου που εφεξής δεν είναι αρμόδιες, θα πρέπει να διαβιβάζονται στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Τέλος αιτήματα για τροποποίηση άδειας εγκατάστασης (ή λειτουργίας) που είχε εκδοθεί πριν την έναρξη ισχύος των νέου νόμου αντιμετωπίζονται ως συνέχεια του αρχικού αιτήματος και ως εκ τούτου ο χειρισμός τους θα γίνεται από την Υπηρεσία που εξέδωσε την αρχική άδεια.

Με τις παρ. 3 και 4 επεκτείνεται αυτοδίκαια η ισχύς αδειών παραγωγής ώστε να λήγουν είκοσι (20) έτη μετά την έκδοσή τους.

Με την παρ. 4 εξαιρούνται από την εφαρμογή του νόμου τα υδροηλεκτρικά έργα εγκατεστημένης ισχύος ανώτερης των δέκα πέντε (15) MW⁹. Από την τελεολογική ερμηνεία αυτής της διάταξης προκύπτει ότι σκοπός του νομοθέτη δεν ήταν να αφηθούν τα μεγάλα υδροηλεκτρικά έργα εκτός πάσης νομοθετικής ρυθμίσεως. Κάτι τέτοιο θα καθιστούσε αδύνατη την αδειοδότηση και κατασκευή τους εκτός ίσως των έργων της ΔΕΗ η οποία λόγω των υπηρεσιών δημοσίου συμφέροντος¹⁰ που υποχρεούται να παρέχει υπάγεται στο καθεστώς που είχε διαμορφωθεί κατά τη μέχρι την έκδοση της Οδηγίας 96/92/ΕΚ για την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας (ήδη 2003/54/ΕΚ) περίοδο. Ενόψει τούτου η αληθής έννοια της ρύθμισης για την οποία θα γίνει τροποποίηση ή αυθεντική ερμηνεία από νεότερο νομοθέτημα είναι ότι τα μεγάλα υδροηλεκτρικά έργα απλώς δεν απολαύουν προτεραιότητας στην κατανομή του φορτίου ούτε εγγυημένης τιμής πώλησης της κιλοβατώρας τους αλλά διέπονται από τον ισχύοντα Κώδικα Διαχείρισης του Συστήματος και Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας. Ειδικότερα το καθεστώς αδειοδότησης δεν μπορεί να αποκλίνει από αυτό που διέπει τα μικρά υδροηλεκτρικά έργα αφού η διαφορά είναι απλώς ποσοτική και μάλιστα από κοινού συμμετέχουν στην επίτευξη του στόχου της Οδηγίας 2001/77/ΕΚ.

Η αληθής έννοια της παρ. 5 εκφράζεται με τη νεότερη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 2 του Ν. 3489/2006 σύμφωνα με την οποία το ειδικό τέλος που προβλέπεται στην παρ. Α1 του Ν. 3468/2006 ορίζεται για τους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από Α.Π.Ε. των οποίων οι σταθμοί τελούσαν σε εμπορική λειτουργία πριν τις 27.6.2006 σε ποσοστό 2% κατά το διάστημα μέχρι 31.12.2004 και σε ποσοστό 3% από 1.1.2006, όπως άλλωστε και οι νεοεσερχόμενοι σταθμοί που διέπονται ως προς το ύψος του τέλους από τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 1 του Ν. 3468/2006.

Με την παρ. 9 της οποίας βεβαίως η σημασία είναι περισσότερο συμβολική, εκφράζεται σε νομοθετική βάση η δέσμευση της πολιτείας για επίτευξη του ενδεικτικού στόχου του παραρτήματος της Οδηγίας σε ποσοστό 20,1% ενώ για το έτος 2020 ο στόχος τίθεται σε επίπεδο 29%.

⁹ Η διάρθρωση στο μέγεθος αυτό έγινε με τις διατάξεις του άρθρου 17 παρ. 1 του Ν. 3489/2006 (ΦΕΚ Α' 205).

¹⁰ Όπως είναι γνωστό τα έργα αυτά παράλληλα προς την υδροενεργειακή αξιοποίηση ικανοποιούν και αρδευτικές, υδρευτικές, αντιπλημμυρικές κλπ ανάγκες δημοσίου συμφέροντος.

Με την παρ. 10 διευκρινίζεται το καθεστώς έκδοση αδειών εγκατάστασης υδροηλεκτρικών έργων με ρητή αναφορά στις απαιτήσεις του άρθρου 7¹¹ του Ν. 3199/2003 (ΦΕΚ Α' 208) για προηγούμενη κατάρτιση και έγκριση σχεδίων διαχείρισης υδατικών πόρων από τις οικείες Περιφέρειες αλλά με εφαρμογή μετά τις 22.12.2009. Με τον τρόπο αυτό αίρεται τυχόν αμφισβήτηση ως προς την ισχύ των διατάξεων του άρθρου 3 παρ. 5 εδάφ. ε του Ν. 1739/1987 (ΦΕΚ Α' 189) που επίσης προέβλεπε μεσοχρόνια προγράμματα ανάπτυξης υδατικών πόρων για τα οποία νομολογιακά είχε επικρατήσει η άποψη ότι δεν απαιτείται η έκδοση προεδρικών διαταγμάτων για την εφαρμογή τους με αρνητικές συνέπειες στην υλοποίηση αξιόλογων επενδυτικών σχεδίων.

Η παρ. 11 που καλύπτει ουσιαστικό νομοθετικό κενό μεριμνά για την τύχη ισχυουσών συμβάσεων που δεν είχαν ανανεωθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 του Ν. 2773/1999 ορίζοντας ότι οι συμβάσεις αυτές μπορεί να παραταθούν για δέκα (10) επιπλέον έτη απλώς με μονομερή δήλωση του παραγωγού προς τον οικείο Διαχειριστή.

Με το άρθρο 28 καταργείται το τελευταίο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 3 και το άρθρο 10 του Ν. 3175/2003 που αναφέρονται στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από γεωθερμία αφού το θέμα αυτό ρυθμίζεται εφεξής με τις γενικότερες διατάξεις του Ν. 3468/2006. Με το ίδιο άρθρο καταργούνται οι παράγραφοι 1, 2 και 3 του άρθρου 35 του Ν. 2773/1999 που αναφέρονται στο ευνοϊκό καθεστώς προτεραιότητας στην κατανομή, καθώς και τα άρθρα 36-39 του ίδιου νόμου που ρυθμίζουν θέματα απορρόφησης ανανεώσιμης ενέργειας, σύνδεσης με το Σύστημα και το Δίκτυο και τιμολόγησης ανανεώσιμης ενέργειας αφού το θέμα ρυθμίζεται εφεξής με τις διατάξεις των άρθρων 9-13 του Ν. 3468/2006. Επίσης καταργείται η παρ. 4 του άρθρου 2 του Ν.

+ 2244/1994 που αναφέρεται στη δυνατότητα εγκατάστασης σταθμών ηλεκτροπαραγωγής σε χώρο επί του οποίου υπάρχει δικαίωμα αποκλειστικής χρήσης βάσει εμπράγματου δικαιώματος ή ενοχικής σχέσης αφού το θέμα ρυθμίζεται με τις διατάξεις του άρθρου 7 του νέου νόμου. Τέλος καταργούνται οι διατάξεις των παρ. 1, 2, 3, 5, 6 και 7 του άρθρου 3 του ίδιου νόμου που αφορούν το καθεστώς έκδοσης αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας κατά το μέρος που αφορούν σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής με χρήση ΑΠΕ ή μέσω ΣΗΘΥΑ καθώς και εφεδρικούς σταθμούς ενώ παραμένουν σε ισχύ για ρύθμιση θεμάτων συμβατικής ηλεκτροπαραγωγής.

Με τις διατάξεις των άρθρων 29-32 ρυθμίζονται θέματα άσχετα προς το κύριο αντικείμενο του νόμου.

Τέλος με το άρθρο 33 ορίζεται η έναρξη ισχύος του νόμου.

Ο Γενικός Γραμματέας

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

¹¹ Σημειώνεται ότι με τις διατάξεις του άρθρου 9 του Ν. 3481/2006 (ΦΕΚ Α' 162) προστέθηκε στο άρθρο 7 παράγραφος 5 σύμφωνα με την οποία μέχρι την έγκριση του εθνικού προγράμματος διαχείρισης και προστασίας του υδατικού δυναμικού και την έκδοση των οικείων σχεδίων διαχείρισης των Περιφερειών επιτρέπεται η υδροληψία από συγκεκριμένη λεκάνη απορροής και η μεταφορά ύδατος σε άλλη λεκάνη για παραγωγή ενέργειας από υδροηλεκτρικά έργα ισχύος ανώτερης των 50 MW.

Αποδέκτες

1. Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών
Πλατεία Συντάγματος
101 80 ΑΘΗΝΑ
Γραφείο Υπουργού
2. Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων
Χαρ. Τρικούπη 187
101 78 ΑΘΗΝΑ
Γραφείο Υπουργού
3. Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων
Αχαρνών 2
101 76 ΑΘΗΝΑ
Γραφείο Υπουργού
4. Περιφέρειες της Χώρας
Διευθύνσεις Σχεδιασμού και Ανάπτυξης
5. Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας
Πανεπιστημίου 69
105 64 ΑΘΗΝΑ
6. ΔΕΣΜΗΕ Α.Ε.
Λεωφ. Αμφιθέας 11
171 22 ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
7. Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος
Καρ. Σερβίας 4
105 62 ΑΘΗΝΑ
8. ΔΕΗ Α.Ε.
Χαλκοκονδύλη 30
104 32 ΑΘΗΝΑ
9. ΚΑΠΕ
19^ο χλμ. Λεωφ. Μαραθώνος
190 09 ΡΑΦΗΝΑ
10. ΕΛΚΕ
Μητροπόλεως 3
105 57 ΑΘΗΝΑ
11. Ελληνική Εταιρία Αιολικής Ενέργειας
Ναυαρίνου 10
106 80 ΑΘΗΝΑ
12. Ελληνικός Σύνδεσμος Ηλεκτροπαραγωγών ΑΠΕ
Λεωφ. Μεσογείων 85
115 26 ΑΘΗΝΑ
13. Αναπτυξιακός Σύνδεσμος Παραγωγών Ηλεκτρισμού
Ριζαρίου 3
152 33 ΧΑΛΑΝΔΡΙ
14. Ελληνικός Σύνδεσμος Συμπαγωγής Ηλεκτρισμού & Θερμότητας
Ιουστινιανού 7
114 73 ΑΘΗΝΑ
15. Ένωση Βιομηχανιών Ηλιακής Ενέργειας

Αχαρνών 315
111 45 ΑΘΗΝΑ

16. Σύνδεσμος Εταιριών Φωτοβολταϊκών
Κασταλίας 6
113 63 ΑΘΗΝΑ

Εσωτερική Διανομή

1. Γραφείο Υπουργού
2. Γραφείο Υφυπουργού κ. Α. Νεράντζη
3. Γραφείο Γενικού Γραμματέα Ανάπτυξης
4. Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας
5. Γενική Διευθύντρια Ενέργειας
6. Διεύθυνση Ανανεώσιμων Πηγών & Εξοικονόμησης Ενέργειας- Τμήμα Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας
7. Διεύθυνση Ηλεκτροπαραγωγής
8. Διεύθυνση Ενεργειακής Πολιτικής
9. Διεύθυνση Διεθνών Σχέσεων και Διεθνών Δραστηριοτήτων
10. Διεύθυνση Ενεργειακών Ορυκτών
11. Αυτοτελές Τμήμα Διαχείρισης Προγραμμάτων Ευρωπαϊκής Ένωσης
12. Γραφείο Τύπου